

2023-2024 Eğitim-Öğretim Yılı

DEĞERLER GAZETESİ

(TÜRK TELEKOM ORTAOKULU)

ÇEVREME DUYARLIYIM

DEĞERLERİME SAHİP ÇIKIYORUM

VATANSEVERLİK

Dönmeyi düşünmediler...

ATATÜRK VE VATAN SEVGİSİ

Atatürk, vatan ve millet sevgisinin üstünlüğü ile tanınan, bu sevgisi sayesinde tarihi başarılarla imza atmış bir lider, büyük bir devlet adamı idi. Gerek Kurtuluş Savaşı sırasında yaşanan büyük zaferlerin, gerekse bağımsızlığın kazanılmasının ardından ekonomide ve sosyal hayatta kat edilen ilerlemelerin temel kaynağı Atamızın vatanına duyduğu derin sevgi ve milletine karşı hissettiği güçlü bağlılıktı. Koşullar ne kadar zor, durum ne kadar umutsuz gibi gözükse de, vatani ve milleti için her *zaman* yapacak bir şeyi olduğuna inanan büyük bir insandı. Atatürk'ün hayatı incelendiğinde, tüm yaşamı boyunca en büyük amacının Türk milletini çağdaş uygarlık düzeyine çıkarmak olduğu ve bu yolda yapılan büyük mücadelenin de derin bir vatan ve millet sevgisinden ilham aldığı açıkça görülmektedir. Gerçek sevgi ve bağlılık olmadan, böylesine büyük başarılar elde edilemeyeceği açıktır. Bir insan vatanını korumak ve kurtarmak için verdiği mücadelede hiçbir zorluktan yılmıyor, en içinden çıkılmaz gibi görünen durumlar karşısında dahi akılcı ve etkili çözümler üretebiliyor, zafere olan inancını ve azmini asla kaybetmiyor ise, bu uğrunda mücadele verdiği değerlere sarsılmaz bir bağlılık duyduğunun en önemli göstergesidir.

Atatürk: "Türklerin vatan sevgisi ile dolu göğüsleri, düşmanların melun ihtiraslarına karşı daima bir duvar gibi yükselecektir" sözleri ile vatanseverliğin önemine dikkat çekmiştir.

Bizim toplumumuzu asil kılan diğer toplumlardan öne çıkaran sebep budur. Türklerin, diğer tüm milletlere örnek olması gereken vatan ve millet sevgisi, bize şanlı tarihimizin en önemli miraslarından birisidir.

Vatan ve millet sevgisi, çok asil sevgilerdir ve Türk Milleti için kutsal değerlerdir.

Türk milletinin vatanseverliği, diğer milletler tarafından Çanakkale savaşları ile daha iyi görülmüştür.

BU VATAN KİMİN?

**Bu vatan, toprağın kara bağrında
Sıradağlar gibi duranlarıdır;
Bir tarih boyunca, onun uğrunda
Kendini tarihe verenlerindir...**

**Tutuşup: kül olan ocaklarından,
Şahlanıp: köpüren ırmaklarından,
Hudutlarda gaza bayraklarından,
Alnına ışıklar vuranlarıdır...**

**Ardına bakmadan yollara düşen,
Şimşek gibi çakan, sel gibi coşan,
Huduttan hududa yol bulup koşan,
Cepheden cepheyi soranlarıdır...**

**İleri atılıp sellercesine,
Göğsünden vurulup tam ercesine,
Bir gül bahçesine girercesine,
Şu kara toprağa girenlerindir...**

**Tarihin dilinden düşmez bu destan:
Nehirler gazidir, dağlar kahraman,
Her taşı bir yakut olan bu vatan,
Can verme sırrına erenlerindir...**

ORHAN ŞAIK GÖKYAY

Ömer
Halisdemir

TÜRKİYE YÜZYILININ KAHRAMANLARI

Bir olan, beraber olan,
vatan uğruna destan yazanlar

TÜRKİYE YÜZYILININ
KAHRAMANLARI

15*

Demokratik ve Halkların Birlikli Cepi

ÇUBUK'UN 15 TEMMUZ ŞEHİDİ

ÖMER TAKDEMİR'İ TANIYALIM

15 Temmuz darbe girişimini katıldığı bir düğüneyken öğrenen Ömer Takdemir, Akıncılar Üssü'ne giderek burada direnişe katıldı. Takdemir, şehit olduğunda henüz 20 yaşındaydı.

Darbe girişimi haberini alır almaz Akıncılar Üssü'ne giden Ömer Takdemir, cuntacı askerler tarafından vurularak şehit oldu. Henüz 20 yaşında olan Takdemir, Ağustos ayının 4'ünde askere gidecekti. Ailesine sık sık askere gidip, bir terörist öldürdükten sonra şehit olacağını söyleyen Takdemir'e şehadet, memleketi Ankara'da nasip oldu.

Ailenin ortanca çocuğu olan Takdemir, özel bir firmada çalışıyordu. Askere gitmesine çok kısa bir süre kala Kazan'da verilen 9 şehidin arasında katılan Takdemir, darbe girişimi gerçekleştiği sırada bir düğüneydi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın çağrısıyla sokağa çıkan Takdemir, 23.30'da evden ayrıldı. Sık sık babasını arayarak bilgi verdi. Akıncılar Üssü'nde vurulduktan sonra yanındaki arkadaşına sadece "Ben vuruldum." diyebilen Takdemir, hastaneye götürüldüğünde şehit olmuştu.

Ömer Takdemir, 16 Temmuz Cumartesi günü Ankara'da defnedildi.

Şehidin ismi memleketi Çubuk'ta ve yaşadığı ilçe Kahramankazan'da bulunan iki okula verildi.

6/D Ebrar Cemre SOLUK

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNE

Şu Boğaz Harbi nedir? Var mı ki dünyâda eşi?
En kesîf orduların yükleniyor dördü beşi,
-Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya-
Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya.
Ne hayâsızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!
Nerde -gösterdiği vahşetle "Bu: Bir Avrupalı!"
Dedirir- yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi,
Varsa gelmiş, açılıp mahbesi, yâhud kafesi!

Eski Dünyâ, Yeni Dünyâ, bütün akvâm-ı beşer,
Kaynıyor kum gibi, tûfan gibi, mahşer mahşer.
Yedi iklimi cihânın duruyor karşına da,
Ostralya'yla berâber bakıyorsun: Kanada!
Çehreler başka, lisanlar, deriler rengârenk;
Sâde bir hâdise var ortada: Vahşetler denk.
Kimi Hindu, kimi yamyam, kimi bilmem ne belâ...
Hani, tâ'ûna da züldür bu rezîl istîlâ!
Ah o yirminci asır yok mu, o mahlûk-i asîl,
Ne kadar gözdesi mevcûd ise hakkıyla sefîl,
Kustu Mehmedçiğin aylarca durup karşısına;
Döktü karnındaki esrârı hayâsızcasına.
Maske yırtılmasa hâlâ bize âfetti o yüz...
Medeniyet denilen kahbe, hakîkat, yüzsüz.
Sonra mel'undaki tahrîbe müvekkel esbâb,
Öyle müdhiş ki: Eder her biri bir mülkü harâb.

Öteden sâikalar parçalıyor âfâkı;
Beriden zelzeleler kaldırıyor a'mâkı;
Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
Sönüyor göğsünün üstünde o arslan neferin.
Yerin altında cehennem gibi binlerce lağam ;
Atılan her lağamın yaktığı: Yüzlerce adam.

Ölüm indirmede gökler, ölü püskürmede yer;
O ne müdhiş tipidir: Savrulur enkâz-ı beşer...
Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene, parmak, el, ayak,
Boşanır sırtlara, vâdîlere, sağnak sağnak.
Saçıyor zırha bürünmüş de o nâmerd eller
Yıldırım yayılımı tûfanlar, alevden seller
Veriyor yangını, durmuş da açık sînelere,
Sürü hâlinde gezerken sayısız tayyâre .
Top tüfekten daha sık, gülle yağan mermîler...
Kahraman orduyu seyret ki bu tehdîde güler!
Ne çelik tabyalar ister, ne siner hasmından;
Alınır kal'a mı göğsündeki kat kat îman?
Hangi kuvvet onu, hâşâ, edecek kahrına râm?
Çünkü te'sîs-i İlâhî o metîn istihkâm.

Sarılır, indirilir mevki'-i müstahkemler,
Beşerin azmini tevkîf edemez sun'-i beşer ;
Bu göğüslerse Hudâ'nın ebedî serhaddi;
"O benim sun'-i bedî'im, onu çiğnetme" dedi.
Âsım'ın nesli... diyordum ya... nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmûsunu, çiğnetmeyecek.

Şühedâ gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...
O, rükû olmasa, dünyâda eğilmez başlar,
Yaralanmış temiz alnından, uzanmış yatıyor;
Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş, asker!
Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alını değer.
Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor Tevhîd'i...
Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi...
Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?
"Gömelim gel seni târîhe" desem, sığmazsın.
Herc ü merc ettiğin edvâra da yetmez o kitâb...
Seni ancak ebediyetler eder istîâb.
"Bu, taşındır" diyerek Kâ'be'yi diksem başına;
Rûhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;
Sonra gök kubbeyi alsam da, ridâ nâmiyle,
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmıyle;
Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan,
Yedi kandilli Süreyyâ'yı uzatsam oradan;
Sen bu âvîzenin altında, bürünmüş kanına,
Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
Gündüzün fecr ile âvîzeni lebrîz etsem;
Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana...
Yine bir şey yapabildim diyemem hâtırana.

Sen ki, son ehl-i salîbin kırarak savletini,
Şarkın en sevgili sultânı Salâhaddîn'i,
Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
Sen ki, İslâm'ı kuşatmış, boğuyorken hüsrân,
O demir çemberi göğsünde kırıp parçaladın;
Sen ki, rûhunla berâber gezer ecrâmı adın;
Sen ki, a'sâra gömülse taşacaksın... Heyhât,
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...

Ey şehîd oğlu şehîd, isteme benden makber,
Sana âgûşunu açmış duruyor Peygamber.

MEHMET AKİF ERSOY

VATAN

Vatan Bir kimsenin doğup büyüdüğü yer, memleket.

Osmanlılar 'da "vatan" kelimesi, en eski anlamıyla, insanın doğduğu yeri ifade ediyordu.

Bir ulusun bağımsız ve egemen olarak üzerinde yaşadığı yeryüzü parçası ve onun havası ile karasularına vatan denir.

Bir kimsenin doğup büyüdüğü; bir milletin hâkim olarak üzerinde yaşadığı, barındığı, gerekirse uğrunda canını vereceği toprak.

Bir kimsenin yerleştiği yere de vatan denir. Vatan ile yurt aynı manadadır.

Vatanın geniş manada tarifi ise ülkedir.

VATANSEVER

Yurdunu, milletini büyük bir tutku ile seven, bu uğurda her türlü özveriye katlanan (kimse), vatansever, vatanperver.

Yurtseverlik ya da vatanseverlik bir bireyin ülkesine duyduğu sevgi ve bağlılıktır.

Bir kişinin doğduğu topraklara, çocukluğunun anıları ve umutlarının, hayallerinin ve özlemlerinin bir arada toplandığı yere duyduğu sevgidir

Vatanseverlik en yaygın anlamıyla, vatanını sevmek ve vatani için her türlü özveride bulunma duygusudur

Vatanseverlik, sadece milletini, milliyetini sevmek değil, ülkesinin bütün insanlarını, dağını, taşını, toprağını, ağacını, akarsuyunu, kaynak suyunu, köyünü, yolunu, atalarını, yerin altında yatan şehidini, büyük bir kıskançlıkla sevmek ve korumaktır. Vatanseverlik Türk milletinin birliğine, vatanın bölünmez bütünlüğüne şuurlu bir şekilde inanmaktır. Vatansever, mensubu bulunduğu Türk Milleti'ni bütün hususiyetleri ile tanıyan, onun tarihini, edebiyatını, sanat ve kültürünü, dünya görüşünü, düşünce sistemini, kıymet hükümlerini, ahlak, gelenek ve töresini iyi tespit edip, bilerek ve seven kişidir.

Vatanseverliğin bugün daha ziyade ifade ettiği anlam, toprağa, anavatana bağlılıktır. Vatanseverliğin bir başka görüntüsü de; bir ülkenin kazandığı savaşların ve askeri kahramanlıkların övülmesi ve diğer ülkelere göre sahip olduğu tarihsel-kültürel misyonun yüceltilmesidir.

VATANSEVERLİK İLE İLGİLİ ÖZLÜ SÖZLER – ATASÖZLERİ

Vatan sevgisi imandan gelir. (Hz. Muhammed)

Vatanını en çok seven görevini en iyi yapandır. (Mustafa Kemal ATATÜRK)

Herkes ulusal görevini ve sorumluluğunu bilmeli, memleket meseleleri üzerinde o düşünceyle, düşünüp çalışmayı görev edinmelidir. (Mustafa Kemal ATATÜRK)

Vatan, çalışkan insanların omuzları üstünde yükselir. (Tevfik FİKRET)

Vatan sevgisi ahlakta iyiliği, ahlakta iyilik de vatan sevgisini meydana getirir. (Montesquieu)

Vatan bir milletin evidir. (Ahmet MİTHAT)

Millete hizmet etmek istiyorsan, elinden gelen işle başla. (İsmail GASPIRALI)

Bu vatan, çocuklarımız ve torunlarımız için cennet yapılmaya layıktır. (Mustafa Kemal Atatürk)

Benden eyerimi isteyin vereyim, atımı isteyin vereyim, çadırımı isteyin vereyim, fakat vatanımdan hiç kimse bir karış toprak istemesin vermem, veremem. (METE HAN)

Bir çivi bir nalı, bir nal bir atı, bir at bir insanı, bir insan da bir ülkeyi kurtarır. (TÜRK ATASÖZÜ)

Dünyada, yaratılmış her şey güzel, ama daha da güzeli vatani uğruna ölen insandır. (ANONİM)

Kılıçla alınan vatan, para ile satılmaz. (II. Abdülhamid)

İnsan vatanını sever, çünkü hürriyeti, rahatı, hakkı vatan sayesinde kaimdir. (Namık Kemal)

Türklerden başka dini ve vatani uğruna canını vermeye hazır asker görmedim. (Hamilton)

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;
O benimdir, o benim milletimindir ancak.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki fedâ?
Şühedâ fışkıracak, toprağı sıksan şühedâ!
Cânı, cânânı, bütün varımı alsın da Hudâ,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyâda cüdâ.

TÜRKİYE YÜZYILININ KAHRAMANLARI

Bir olan, beraber olan,
vatan uğruna destan yazanlar

Bastığın yerleri “toprak” diyerek geçme, tanı,
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehit oğlusun, incitme, yazıktır atanı,
Verme, dünyaları alsan da bu cennet vatanı.

TÜRKİYE YÜZYILININ
KAHRAMANLARI

150
YIL
Cumhuriyet'in 100. Yılı